

BERĢU MŪZIKAS UN MĀKSLAS PAMATSKOLAS

Nr.1 * SEPTEMBRIS 2013 * 9. klases kolektīvs

ZAĻĀS VĀRNAS VĒSTIS

SVEICIENI

NO ABSOLVENTIEM (2013.g.)

Septembris man iesākās savādāk, kā iepriekšējos gadus, jo man bija jāuzsāk mācības jaunā skolā. Šogad esmu uzsākusi mācības Rīgas Franču licejā. 1.septembrī es biju mazliet uztraukusies, jo bija jāsāk viss no sākuma. Sākums likās ļoti grūts, jauna skola, skolotāji un cilvēki apkārt. Nu jau esmu pieradusi un jūtos labi. Skolotāji ir ļoti saprotoši un izpalīdzīgi. Vēl viens iemesls, kāpēc man patīk mana jaunā skola, jo man tur ir iespēja apgūt franču valodu. Visgrūtāk ir piecelties no rīta. Katru dienu mums 4. stunda ir brīva, lai mēs varētu mierīgi un bez steigas papusdienot, bet mani tas īsti neapmierina, jo katru dienu no skolas tieku mājās ļoti vēlu. Salīdzinot ar veco klasi, kur bijām 7 bērni, tagad esam 27. Lai vai kā, es zinu, ka šo trīs gadu laikā mana jaunā klase neklūs tik tuva, kā iepriekšējā. Varētu pat teikt, ka mēs bijām kā ģimene, un tagad man visi viņi ļoti pietrūkst.

SANTA PURGALE

Es tagad mācos Rīgas Valsts tehnikumā. Man ļoti patīk, skolotāji ir ļoti atsaucīgi, kursa biedri ir arī interesanti un praktiski katrs ir no savas pilsētas, ar atzīmēm pašlaik ir paslikti, bet gan jau būs labi tas tomēr ir pirmais mēnesis.

ALVIS ĻEĻEVS

Katram dzīvē reiz pienāk pieņemt lielus un svarīgus lēmumus. Man lielais lēmums bija pārcelties no savas dzimtās valsts uz Skotiju, uz valsti, kur praktiski neviens nerunā Latviski un kur vajadzēs sākt reāli jaunu dzīvi. Protams, sākumā biju sajūsmā par šo ideju. Atbraucu uz šejieni, jo gribēju kaut ko mainīt savā dzīvē, gribēju nostiprināt angļu valodas zināšanas un zināju, ja aizbraukšu uz citu valsti mācīties, tad man tas nākotnē ļoti noderēs.

Skotijā es jau esmu divus mēnešus, pirmais mēnesis bija trakākais, gribējās uz Latviju, pietrūka tuvākie draugi, radi, ģimene: tētis, oma, Sintija, Matīss, Evija, Katrīna un Berģu "banda", jo tie bija cilvēki, ar kuriem pavadīju lielāko daļu vasaras un viņiem visvairāk pieķēros un uzticējos un tie arī bija tie cilvēki, kuri mani negribēja laist prom, es viņus uzskatu par savu ģimeni, viņi man tiešām pietrūkst un tikai viņu dēļ gribas braukt atpakaļ.

Esmu jau pieradusi pie šīs vietas, tikai nepatīk klimats un tas, ka te ļoti smird, te smird pēc zivīm un netīrības. Kādreiz likās, ka Rīga ir ļoti nesakopta pilsēta, papīriši šur un tur, neslaucītas ielas utt. Dzīvojot šeit, Aberdenā, man liekas, ka Rīga ir tīrākā pilsēta, jo šeit viss ir netīrs, gaiss pretīgs un piesārņots, trotuāri netīri, atkritumu urnu ļoti maz, tāpēc visi visu met zemē, suņi nokārtojas uz trotuāra, kur vecāki pastaigājas ar mazajiem bērniem. Īsāk sakot - pa šo pilsētu neviens īpaši nerūpējas.

Es tagad mācos Torry Academy. Šeit es mācos 4.kursā (9.klasē) tikai tāpēc, ka man nav tik labas angļu valodas zināšanas, kādas prasa augstākajās klasēs. Šeit mācību tēmu ziņā viņi ļoti atpaliek, piemēram, matemātikā es šeit esmu tik gudra kā pagājušo gadu Santiņa ar Niku mūsu klasē. Ģeogrāfijā viņi vispār mācās tikai par lietus mežiem, to es mācījos mazākās klasītēs. Mūzikā ir jādzied visādas angļu POP dziesmas un jāspēlē kāds instruments, bet man, protams, nesanāk ne viens, ne otrs, tāpēc vienkārši mēģinu kaut ko spēlēt uz klavierēm.

Aberdēnas skolas ar visu atšķiras no Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas. Šeit tu pats vari izvēlēties sev mācību priekšmetus, bet obligāti jābūt matemātikai un angļu valodai. Es, protams, paņēmu visvieglākos un parastākos priekšmetus, jo es eju uz skolu tikai, lai attīstītu angļu valodu, jo šeit neko jaunu neiemācos. Šeit vienas stundas ilgums ir 50 minūtes un ir tikai 2 starpbrīži - viens ir pēc 3. stundas un ilgst 15 minūtes, bet otrs ir pēc 5. stundas

un ilgst 1stundu. Šeit nav tik "foršas" pusdienas kā Berģu skoliņā, kad visi kā ģimenīte sēdējām un ēdām, te piešķir skolas kredītkarti, kurā ir jāpārskaita nauda, ar kuru var norēķināties par ēdināšanu, bet tikai skolā. ŠEIT IR FORMAS! Es saprastu, ja tās būtu normālas, bet šeit meitenēm ir jāģērbjas tāpat kā puisiem - melna žakete, balta blūze, melnas bikses, melni apavi, strīpaini zila kaklasaite. ES TO NESAPROTU! Izskatās dīvaini, krāsas ir drūmas kā laiks ārā pa logu. Šeit nav garderobes, visu dienu sava jaka, lietussargs ir jānēsā rokās. Skolai ir 4 stāvi, 2 sporta zāles un ļoti daudz kabinetu, esot mazākā skola Aberdēnā. Jauniešiem klasē ir 14, 15 gadi, jā, esmu vecākā. Skotu jaunieši ir ļoti nesimpātiski (it īpaši meitenes) un iedomīgi. Ja man būtu jāizvēlas, uz kuru skolu es gribu, es noteikti brauktu atpakaļ un mācītos Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolā, kur skolotāji bija vislabākie un bērni visdraudzīgākie; ja bija nepatikšanas, tad direktors vai tētis nestresoja tik traki kā šeit visi, bet gan normāli parunājās. Kādreiz nepiekritu teicienam: "Nekur nav tik labi kā mājās." Tagad es šo teicienu izmantoju tik bieži, kā vēl nekad, teikumam ir liels spēks, vismaz manās acīs.

Sveiciens visiem, visiem skolotājiem un bučas tētim. Milzum liels paldies angļu valodas skolotājai Sandrai! Lielus sveicienus sūtu skolotājas Ievas K. klasei, nu jau devītajiem! Lai veicas eksāmenos! Lūdzu, mācieties cītīgi, citādāk beigās var sanākt tāda "šmuce" eksāmenos, ka vecāki jūs ieslodzīs kādā augstā tornī un nelaidīs ārā vismaz 100 gadus. Tad A. Brediks varēs vēsturē stāstīt, kas notika pēc eksāmeniem ar 9.klases skolēniem, kuri nemācījās.

LIENE KRAMPĀNE

ILZE PRAVARNE – Rīgas 64.vidusskola

RALFS LOGINS – Rīgas Tūrisma un radošās industrijas tehnikums

AIGA RAUTENŠILDE – Rīgas Stila un modes profesionālā vidusskola

NIKS BUKS – Rīgas Valsts tehnikums

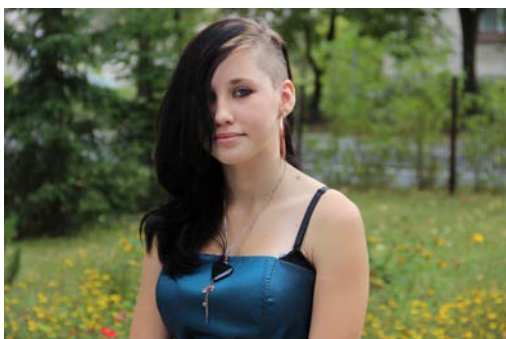
KĀ JŪTAS VIŅI – DEVIŅI DEVĪTIE

AGNETA LŪSE. Iepriekš mācījos Anglijā, tāpēc jau pirmajā dienā redzēju, kādas atšķirības ir cilvēkos, skolotājos un stundās. Atceros, ka man gāja ļoti grūti, jo nekad neko nebiju mācījusies Latvijā, tomēr mācību gadu izvilku. Mani nākotnes mērķi ir milzīgi. Es gribētu kļūt par diktoru, bet šobrīd visvairāk diplomus mēģinu dabūt ārpusskolas un skolā. Man ir daudz kas izdomāts par nākotni, piemēram, es iestāšos trijās skolās: 50.vsk., 2.vsk un Franču licejā. Pēc vidusskolas beigšanas plānoju braukt uz citu valsti (Franciju vai Somiju) mācīties. Man vēl ir ļoti daudz laika, vēl varu simts un vienu reizi pārdomāt.

ALEKSIS KRALLIŠS. Uzsācis devīto klasi, es nekādas izmaiņas nejūtu, jo mācos tajā pašā skolā, kurā pērn. Tomēr direktore ir mainījusies, arī pārbaudes darbu labošanas noteikumi mainījušies, kas nopietni sarežģī situāciju, ir jaunas pirmās klases, kas daudz trokšņo, ir pāris jaunu skolotāju. Atbildība devītajā klasē arī ir liela ne tikai tāpēc, ka mācos devītajā klasē, bet arī tāpēc, ka es esmu skolēnu līdzpārvaldes prezidents.

KITIJA SEMJONOVA. Kad mācījos mazākajās klases, vienīgais mans sapnis bija kļūt par pirātu avi bandītu. Šķita, ka tikai tā mana dzīve būs interesanta un pilna ar piedzīvojumiem. Kādu dienu sāku aizdomāties un sapratu, ka man nav jābūt ne pirātam, ne bandītam, lai mana dzīve būtu interesanta un pilna ar piedzīvojumiem. Dienas, ko esmu pavadījusi ar savu ģimeni vai draugiem, ir bijušas kā piedzīvojumi –gan slikti, gan labi. Ja jūs man tagad pajautātu, kas es būšu nākotnē, man būtu tikai viena atbilde: „Pajautājiēt man pēc četriem gadiem!”

MARKUSS KRALLIŠS. Izvilktas astoņas klases. Tagad esmu devītās klases skolnieks. Ļoti negribēju devīto klasi, jo jāliek eksāmeni. Man ir ļoti bail, ka es nenokārtošu eksāmenus. Lai nokārtotu eksāmenus, ir jāmācās cītīgi visu mācību gadu. Laiks līdz devītajai klasei paskrēja ļoti ātri. Esmu kļuvis centīgāks, uzmanīgāks. Es sev novēlu, lai man šis gads izdotos veiksmīgs.

UNDA RODE. Esmu gan nobijusies, gan sajūsminātam, gan skumja. Nobijusies, jo būs eksāmeni, sajūsmināta, jo drīz kļūšu patstāvīgāka nekā jebkad, skumja, jo man būs jāpamet ierastais un mīļais – skola un daudzi draugi, kurus droši vien tik bieži vairs nesatīkšu. Visas dienas ir ļoti saspringtas un aizņemtas. Man ir mākslas skolas pēdējais kurss, apgūstu

vēl papildus arī franču valodu, protams, vēl arī pašas mācības. Galvā ir liels juceklis, jo nav ne jausmas, kur iešu tālāk, ko man vajadzētu darīt un vai es izvēlēšos pareizo. Un vai tāda pareizā izvēle vispār ir?

OSKARS VĪTOLS. Neticami, ka pamatskolas pēdējā klase jau klāt. Šogad, pavasarī, būs mani pirmie nopietnie eksāmeni. Tā nopietni izklausās! Es jūtos labi, mācos, cik labi vien varu un māku, turpinu iet uz regbija treniņiem, dažreiz aizeju uz svaru zāli. Savu brīvo laiku pavadu pie datora, bet dažreiz arī ar draugiem. Skolā šogad esmu vecākais, jārāda piemērs mazākiem, kas man

šobrīd ne visai labi izdodas. Saprotu, ka tie mazie uz mani un maniem klasesbiedriem skatās un mūs vērtē, tādēļ muļķības vairs nedrīkst darīt. Arī skolotāji no mums gaida jau nopietnu attieksmi gan mācībās, gan skolas dzīvē. Tomēr brīžiem tik ļoti gribas „palaist muļķi”! es vēl tikai augu, man līdz lielam un nopietnam cilvēkam vēl tālu. Esmu skolas līdzpārvaldē. Nesen ar klasi un vēl dažiem skolēniem no līdzpārvaldes devāmies braucienā uz Lietuvu. Bija interesanti iepazīties ar lietuviešiem. Nevaru teikt, ka kļuvām draugi, bet svešinieki vairs neesam. Man ir daudz draugu skolā, jo mēģinu ar visiem būt draudzīgs.

KATRĪNA ŠEVICA – MIKEĻŠEVICA. Tikko gāju pirmajā klasē, uz kuru aicināja pirmais skolas zvans. Šogad satraukums bija līdzīgs tām sajūtām, kad gāju pirmo reizi uz skolu. Atbildība ir liela, jo šis gads veiksmīgi jāpabeidz un jādomā par nākotni. Jāizvēlas, vai tupināt mācības vidusskolā vai kādā arodskolā. Man žēl, ka nevaru turpināt mācības šajā skolā, jo tad

noteikti paliktu un mācītos savā ierastajā vidē. Šajā skolā jūtos kā mājās. Skolotāji, skolas gaiteni – viss ir tik pierasts un mīļš. No jaunā ir mazliet bail, jo tas ir nezināms. Gada laikā ceru, ka sapratīšu, ko vēlos darīt tālāk. Šogad centīšos labi mācīties, izbaudīt savas mazās skolas pierasto vidi, lai varētu visu to labāko paņemt līdzi: mīļo klasesbiedru jokus un smieklus, skolotāju gudrību un pacietību.

EVIJA KRALLIŠA. Šogad viss ir pavisam citādāk, visam jāpieiet pavisam nopietni, jo mēs taču esam devītie un mums būs eksāmeni. Es katru dienu jūtos citādāk. Bieži vien skolā manas emocijas un sajūtas plūst uz āru, jūtos pārāk nogurusi. Katru gadu es apņemos mācīties, bet tas ir ļoti grūti. Šogad es centīšos ļoti mācīties. Vēlos nolikt eksāmenus pēc iespējas labāk. Visus

šos gadus man ir bijuši labākie klasesbiedri, kas vienmēr ir bijuši blakus, palīdzējuši un atbalstījuši, kā vien spējuši. Es to ļoti novērtēju. Vienmēr esmu domājusi, kā tas ir, bet tagad es saprotu, ka tas nav nekas īpašs. Mums, devītajiem, ir jārāda piemērs jaunākām klasēm. Šogad visa klase ir saņēmusies mācīties un vairāk pievērsties skolas lietām, nekā privātajām. Zinu to, ka šis vecums nav viegls, arī mācībām ir grūtāk pievērsties, bet sevi ir jāsaņem rokās. Viss izdosies!

LUKASS DĀVIDS VESTBERGS. Pirmais septembris bija interesants. Bija jauki satikt skolas biedrus. Lai arī nekad neesmu skolā jūties ierobežots, šogad es jutos īpaši brīvi. Jutos tā, it kā šogad es tiešām varētu izpildīt savu apņemšanos –pildīt mājas darbus. Pirmo reizi savā mūžā es biju laimīgs dzirdēt, ka skolotāja nosauca mājasdarbu. Es jutu, ka spēšu bez

problēmām to izpildīt. Līdz šai dienai pildu mājasdarbus un mācos gan skolā, gan mājās. Mēs esam skolas vecākie, ar pieredzi bagātākie, kā arī gudrākie skolēni. Manuprāt, tas ir gods būt devītās klases skolēnam. Citiem arī ir cieņa pret mums. Es labprāt te paliktu arī vidusskolā. Nepatīk tas, ka šajā fantastiskajā skolā es vairs nemācīšos. Klase man ir kā ģimene. Lielāko daļu es pazīstu jau deviņus gadus. Man pietrūks visu, sākot ar klasesbiedriem, beidzot ar skolotājiem. Un skolotāja I.Križevica, kura vienmēr ir bijusi mūsu pusē, lai arī kas būtu bijis, noteikti pietrūks. Kā devītās klases skolnieks jūtos ļoti. Es jūtos gudrāks. Ir jāizmanto laiks, kas ir dots. Jāizbauda pēdējais gads Bergu Mūzikas un mākslas pamatskolā.

DZEJAS DIENAS

Septembrī Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas bibliotēkā sadarbībā ar klašu audzinātājiem atzīmējām Dzejas dienas. Visas klases piedalījās bibliotekārajās stundās, kurās bija iespēja aplūkot dzejas grāmatu izstādi, iepazīties ar jaunajām grāmatām, atsvaidzinājām atmiņā bibliotēkas lietošanas noteikumus, nedaudz apskatījām bibliotēkas elektroniskā grāmatu kataloga piedāvātās iespējas. Īpaši tika gaidītas abas pirmās klases

skolēni, kuriem izrakstīja bibliotēkas lietotāja karti, uzdāvināja nelielu dzejoli un grāmatiņu „Gāzēna stāsts par dabasgāzi”.

2.-4. klases skolēni izlozēja vienu no četriem dzejniekiem un Dzejas dienu pasākumā 10. septembrī skolas konferenču zālē prezentēja nelielu stāstījumu – uzvedumu par šo dzejnieku: 2.a. klase par Ojāru Vācieti, 2.b. klase par Jāni Baltvilku, 3. klase par Inesi Zanderi un 4. klase par Pēteri Brūveri. Paldies klašu audzinātājiem un skolēniem par ieguldīto darbu ilustrējot dzejoļus, atceroties dzejnieku dzīves svarīgākos datus un mācoties no galvas dzejoļus. Paldies Lolitai Misānei un 6. klasei par skaisto muzikālo izpildījumu. Dzejas dienu pasākuma vadīšanā piedalījās skolotāja Maija Bajaruniene, kura prezentēja savu nesen izdoto ābecīti „Burtu ballīte”.

5.-9. klases skolēni 17. septembrī tikās ar dzejnieku Kārli Vērdiņu, kurš iepazīstināja ar jaunākajiem dzejoļiem, kuri vēl nav izdoti, un tulkotajiem darbiem. Pricēja skolēnu patiesā ieinteresētība, klusums zālē, atsaucība. Dzejnieks raksta par sabiedrībā un pusaudžu starpā aktuālām tēmām saprotamā, vieglā valodā. Paldies 5. klases skolēniem un audzinātājam Inonantai Millerei par K.Vērdiņa

dzejoļu izlases deklamēšanu, paldies Ievai Križevicai par atbalstu.

Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas 80 čaklākie „Bērnu žūrijas” lasītāji (2.-5.klašu skolēni) 4. oktobrī plkst.19.00 ar Garkalnes novada Domes atbalstu dosies uz Dailes teātra izrādi „Pasaka par vērdiņu”. Savukārt 6.-9.klašu skolēniem, kas piedalījušies „Bērnu žūrijā” tiek dota iespēja 13. decembrī plkst.19.00 apmeklēt Latvijas Nacionālā teātra izrādi „Sudraba slidas”.

Iveta Krišjāne, skolas bibliotekāre

BIBLIOTEKĀRĀS STUNDAS

Mūsu klase septembrī apmeklēja bibliotēkas. 9. septembrī bijām skolas bibliotēku, kur mums parādīja bērnu žūrijas grāmatas; mēs norunājām K. Vērdiņa dzejoļus un uzdāvinājām bibliotekārītei pašu rakstītus dzejoļus. 16. septembrī bijām Upesciema Tautas bibliotēkā, kur mums parādīja jaunākās grāmatas; bija jāveic arī ar bibliotēku saistīti uzdevumi. Mums arī parādīja lādi, kurā atrodas visas žūrijas grāmatas.

Alise Bunte, 5.klases skolniece

SMURFIŅI BERĢOS

30. septembrī 3. klase devās uz Berģu kultūras namu skatīties izrādi „ Smurfiņi un zelta statuete”. Mēs aizbraucām un atbraucām ar divstāvēgo autobusu. Patika Smurfu piedzīvojumi. Smurfu meitene vārīja zupu, Skaistais rūpējās par savu skaistumu, Papa gāja ciemos pie brālēna. Bet Gargamels ar viltību gribēja iegūt zelta statueti, bet nesanāca, jo statuete bija ezera dzelmē. Piedalījāties arī zīmējumu konkursā” Smurfu darbi un nedarbi rudenī”. Vislabākie darbi bija Katrīnai Daņilovai un Elīnai Puķei!

Evelīna Česka, 3.klases skolniece

/Zīm. Katrīna Karakulova, 3.kl.skolniece/

MIĶEĻDIENAS GADATIRGUS

Kā mēs visi zinām, Miķeļdienas gadatirgū katru gadu visi pārdod daudz garšīgu un citu noderīgu lietu. Mūsu skolā šogad Miķeļdienas gadatirgus notika 27.septembrī. Tirgu apmeklēja visas klases. Mūsu klases meitenes bija atnesušas pārdošanai kēksus, un mājturībā darinātās tekstila lietas, savukārt es pārdevu paša gatavotus šķēpus un krūzīšu paliktņus no plastmasas. Gadatirgus laikā šogad pie mums viesojās arī Garkalnes vokālais ansamblis

„Strauts”, kas visus iepriecināja ar savām dziesmām. Dienas

beigās preces bija izpirktas, un mājās visi gāja ļoti priecīgi!

Daniels Suprunovičs, 5.klases skolnieks

VIENKOČU PARKĀ

Mazliet ar mistisku pieskaņu kā jau tas piestāv piektdienai, 13. septembrim, 2.b klase ar skolas busiņu, Evijas mammas atbalstu un mašīnu, devās ekskursijā uz Augšlīgatni, uz Vienkoču parku.

Tur mūs sagaidīja gids un izvadāja pa meža takām. Vērojām dažādus interesantus objektus. Tur bija milzu kukaiņi no metāla, neliela izmēra māju, ēku, muižu maketi, kā arī Līgatnes pirmās papīra dzirnavas makets. Šādā ēkā no 1815. līdz 1816.gadam

tika ražoti pirmie 1050 pуди papīra. Dzirnavās strādāja meistars un 15 strādnieki.

Varējām apskatīt veselu virkni dažādu koka skulptūriņu. Kad bijām visu apskatījuši un noklausījušies gida stāstījumu, bija pienācis laiks ieturēt pusdienas. Tikai iekurināts liels ugunskurs un ceptas desiņas. Pie galda, kad bijām iestiprinājušies, varējām laiku veltīt dziesmu dziedāšanai. Tas bija ļoti jauks un aizkustinošs mirklis.

Un kad punči pilni un daudz kas uzzināts, tad atlika kāds brīdis, ko veltīt aktīvai atpūtai bērnu rotaļu laukumā. Te bija vareni interesanti, jo varēja gan šūpoties, gan ripināt bumbiņas pa koka labirintiem, gan vērot, kā būrī rosās divi lieli un varenskaisti truši!

Pēc piedzīvojumiem bagātas ekskursijas bija pienācis laiks doties atpakaļ uz skolu.

Redz, ko par piedzīvoto un redzēto domrakstā raksta 2.b klases skolniece Elizabete Kotāne: „Ar klasi bijām ekskursijā Vienkoču parkā. Tur bija viss no koka: mājiņas, koka pūces un koka zirneklis. Tie man patika. Bija vēl daudz visādu koka dzīvnieku. Pēc tam mēs cepām desiņas, paēdām un

devāmies atpūsties laukumā. Blakus veikaliņā varējām kaut ko nopirkt. Es sev iegādājos skaistu, mazu un ļoti mīļu ezīti. Tad mēs braucām atpakaļ uz skolu.”

CEPAM MAIZI

17. septembrī 3. klases skolēni brauca mācību ekskursijā uz maizes ceptuvi „Lāči”. Mēs uzzinājām, ka ceptuves vārds radies no īpašnieka tēva mājas nosaukuma. Apģērba mūs baltos halātos un cepurēs un devāmies vērot, kā top maize. Vislielākajā krāsnī saliek 200 mazos kukulīšus. Krāsnī bija 488 grādi. Degustējām maizi, siera un ķiploku grauzdiņus. Bija 4 maīžu veidi. Viens kukulītis svēra 1kg, otrs – 2 kg, trešais – 6kg. Pēc tam mēs cepām katrs savu cepumu. Gardi, gardi! Mums ļoti patika šī ekskursija.

Elīza Vasile, 3. klases skolniece

MĀKSLA UN MODE

26.septembrī Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas mākslas programmas vecāko klašu audzēkņi devās mācību ekskursijā uz Dekoratīvās mākslas un dizaina muzeju. Šoreiz varētu teikt, ka ir labi īstajā brīdī nonākt īstajā vietā, jo izdevās iepazīties ar muzeja pastāvīgo ekspozīciju un vēl divām unikālām izstādēm - „Nikaragvas mūsdienu keramika” un “No kara uz mieru. 1940.-1950.gadu mode”. Nikaragvas keramiku iepazīnām aplūkojot un skicējot 14 mūsdienu autoru darbus, kas demonstrē perfektu formas izjūtu un kvalitāti. Darbos izmantoti gan iespaidi no pirmskolumba laika indiāņu mākslas, gan to mūsdienīgas interpretācijas. Meitenes ar lielu interesi aplūkoja 40-to, 50-to gadu modi, domās izvēloties sev tīkamu tērpu. Kārtējo reizi varētu teikt, ka „viss jaunais ir labi aizmirsts vecais”.

Mācību ekskursija bija labs stimuls jaunajiem māksliniekiem arvien no jauna gribēt iepazīt, ieraudzīt, bet izjusto caur savu dvēseles prizmu interpretēt mūsdienīgos mākslas tēlos. **Unda Rode**, 9.klases skolniece, pateicas skolotājai Maijai Purgailei un atzīst, ka „šī ekskursija bija ļoti vērtīga un arī es, pēdējā kursa audzēkne, smēlos daudz jaunu ideju. Man visinteresantākās ekspozīcijas bija „No kara uz mieru” un „Nikaragvas mūsdienu mākslas””.

Īpašu radošu veiksmi vēlot mūsu pirmajiem diplomantiem, **Maija Purgaile**.

PROJEKTS „BALTIJAS CEĻŠ” LIETUVĀ

1. diena (19.09.)

Viss sākās ar to, kad mēs 18 latvieši 2013. gada 19. septembrī sešos no rīta ar mazu nokavēšanos izbraucām no skolas un sākām braukt pretī nezināmajam. Šai ceļā mēs radījām un audzinājām terminus: *Tumbarks*, *Nāstijs* u.c., kas padarīja mūsu ceļu daudz labāku un interesantāku. Pirmā vieta, kuru mēs apskatījām bija dārzeņu, augļu konservu fabriku Lietuvā (Kedaiņos). Fabrikā apskatījām, kā notiek konservēšanas process, lai no svaiga augļa, dārzeņa taptu „konservēts meistardarbs”.

Pēc ekskursijas mēs turpinājām ceļu uz minerālmēslu rūpnīcu „AB Lifosa” (Kedaiņos). Rūpnīcā mēs redzējām angārus pilnus ar sēru un citiem dīvaini smakojošiem graudiņiem, kā arī uzbraucām ģipša kalna virsotnē, paceļam klausoties, cik labi sk. Ieva K. pārzina ķīmiskās formulas ☺.

Pēc ekskursijas braucām uz Lietuvas Aviācijas muzeju (Kauņā). Muzejā apskatījām ne tikai lidaparātus ar dižu vēsturi, bet arī daži izmēģināja savu roku lidošanas simulatorā. Pēc muzeja apmeklējuma mēs pastaigājām pa Kauņu. Apskatījām *Kauņas pili*, *vecpilsētu* un *gājēju ielu*. Pēc pastaigas

pa Kauņu mēs aizbraucām uz Kauņas iepirkšanās centru „Akropoli”. Mums bija apmēram divas stundas, lai pastaigātu pa veikaliem, paēstu. Sešos vakarā satikāmies ar lietuviešiem un uzspēlējām draudzīgu boulinga spēli, pēc spēles visi devāmies uz Mastaiču pamatskolu, kur paēdām vakariņas un interesanti pavadījām nakti, bez lieliem „sūdiem” ☺!!!

Aleksis Krallišs, 9.klases skolēns

2. diena (20.09.)

Tātad aizgājām gulēt. Nākamā rītā mūs jau gaidīja ļoti, ļoti garšīgas brokastis. Kad bijām tās paēduši un uzņēmuši spēkus, vajadzēja vēl atkārtot un sagatavoties prezentācijām. Sākās stunda, ko iesākām ļoti interesanti, mums bija jārada visādas skaņas, sitot ar roku pa lielu kartona cauruli vai sitot divas mazākas kartona caurules vienu pret otru.

galā, divas lietuviešu meitenes, skolas absolventes, deva mums dažādus uzdevumus, kuru mērķis bija vairāk sadraudzēties mums ar lietuviešiem un uzzināt kaut ko vairāk par brīvprātīgā darbu Eiropā. Tā kā mēs nezinājām lietuviešu valodu un viņi nezināja latviešu valodu, angļu valoda bija mūsu saziņas valoda.

Tad bija laiks atvadīties no lietuviešiem, jo mums bija jādodas tālāk. Pa ceļam iebraucām dažos muzejos. Un kad muzeji bija apskatīti, devāmies uz mājām. Ceļš bija ļoti garš, bet mēs,

kā jau vienmēr, atradām, ko darīt, līdz ar to brauciens atpakaļ bija ļoti jautrs. Tā nu viens pēc otra Rīgā, Bergos, Upesciemā kāpām ārā no busiņa, bijām mājās. Dodoties mājup, noteikti ikviens atcerējās spilgtākos notikumus no jaukā brauciena. Kopumā brauciens bija lielisks. ☺

Oskars Vītols, 9.klases skolēns

TĒVA DIENA UPESCIEMĀ

Jau piekto gadu pēc kārtas otrajā septembra svētdienā Latvijā atzīmēja Tēva dienu, godinot tēva lomu ģimenē un sabiedrībā. Tēva dienu oficiāli atzīmē arī citviet Eiropā, piemēram, Austrijā, Beļģijā, Dānijā, Somijā, Vācijā, Ungārijā, Īrijā, Itālijā, Holandē, Norvēģijā, Polijā, Portugālē, Rumānijā, Spānijā, Zviedrijā un Apvienotā Karalistē. Labklājības ministrija akcentē, ka Tēva dienas mērķis ir popularizēt ideju, ka vīrietim kā tēvam ir jābūt gandarītam un lepnam par savu ģimeni un bērniem. Vienlaikus tēviem svarīgi ir saņemt pateicību un mīļus vārdus par ģimenei veltītajām, nesavtīgajām rūpēm. Tāpat sabiedrības kontekstā svarīgi ir veicināt diskusiju par vīrieša lomu ģimenē.

viņus īpaši godina visa ģimene un sabiedrība kopumā. Neraugoties uz ikdienas rūpēm ikdienā, šī īpašā diena vīriešiem atgādinās, ka būt par tēvu, ir būt laimīgam.”

Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas kolektīvs 6. septembrī aicināja ģimenes atzīmēt Tēva dienu sportiskā gaisotnē. Skolas direktore Ilze Briņķe pasākuma atklāšanas brīdī uzsvēra, ka „skolēni var lepoties ar saviem tēviem, viņi ir mīloši un gādīgi, kas ikdienā sniedz savai ģimenei nenovērtējamu atbalstu. Tāpēc arī tēvi ir pelnījuši atzinīgus vārdus un dienu, kurā

Paldies visiem uzrunātiem Garkalnes novada sportistiem, sporta klubiem un sporta entuziastiem par atsaucību svētku organizēšanā. Jau dienas pirmā pusē skolas paši mazākie audzēkņi – bērnudārznieki – izmantoja Garkalnes novada Domes un Edija Daņilova sarūpētās piepūšamās atrakcijas, lai mazliet dažādotu ikdienas rīta pastaigu.

Pēcpusdienā piepūšamās atrakcijas apmeklētāju loks pieauga gan skaitā, gan auguma ziņā – pievienojās jaunāko klašu skolēni, kuru azarts pārņēma arī vecāko klašu skolēnus. Pasākuma dalībnieku skatieni vērās trenera Artūra Kozuhara sagatavoto teikvando sportistu paraugdemonstrējumu virzienā, kurus uzmundrināja skatītāju aplausi.

Kupls apmeklētāju loks bija arī pie Jāņa Lepša sarūpētiem retro auto un automodelisma trases, kur topošie piloti, tēvu komentāriem pakausī skanot, sacentās, kurš veiklāks, lai nokļūtu finiša taisnē, nevis katapultētos no trases skatītāju klēpī. Jānis Lepsis par pasākuma ideju un norisi ir gandarīts: „Bērniem un jauniešiem ir iespēja apskatīties,

kas notiek viņiem apkārt, kamēr paši šajos procesos un pasākumos nepiedalās. Ir iespēja pamēģināt un saprast, kas patīk, ar ko gribētu nodarboties. Arī tēviem ir lieliska iespēja iepazīt novada sporta aktivitātes. Tiesa jāatzīst, ka pasākuma apmeklējums varēja būt lielāks no tēvu un vecāko klašu skolēnu puses. Mana prezentācija bija ļoti apmeklēta, nebija pat laika apstaigāt pārējo pasākumu, bet tas jau ir izskaidrojams ar to, ka ikdienā lielākā daļa bērnu neredz ar autosportu saistītas lietas.”

Dēliem un meitām bija iespēja arī izmēģināt prasmes moto braukšanas sacensībās, par ko parūpējās Normunds Vorslavs. Ne tikai tētiem, bet arī mammām acis iezibējās, apskatot moto kluba „Nekādi labie” saulē zaigojošos spēkratus. Paldies arī Sandrim Kļaviņam (2013. gada Latvijas čempionāta 1.vietas un Baltijas čempionāta 2.vietas ieguvējs disciplīnās enduro un cross country E3 klasē), Mārtiņam Lilienfeldam un Edmundam

Krampānam (1.vieta Latvijas čempionātā piedzīvojumu enduro hobiju klasē 2013) par iespēju aplūkot savu sporta moto tehniku. Edmunds Krampāns secina, ka „šādi pasākumi jāorganizē biežāk, jo tā ir viena no iespējām reklamēt mūsu novada sportiski aktīvākos iedzīvotājus un dot iespēju tiem parādīt savus sasniegumus. Manuprāt, ideja, atzīmēt Tēvu dienu sportiskās aktivitātēs, dzīvos.”

Ne tikai ar auto un moto bija iespēja iepazīties, bet arī ar citiem sporta veidiem, piemēram, bumbas spēli. Vecāko klašu skolēnu ziņkāri piesaistīja regbija (regbija klubs „Livonia/Garkalne”) neierastās bumbas formas lidojums, bet tētos, šķiet, izraisīja gana lielu bijību, jo šajā disciplīnā ieturēja distanci.

Daudz lielāku interesi izraisīja redzētas bumbas aprises, piemēram, basketbols, kura pamat soļos iedīdīja skolas basketbola treneris Dainis Ļeļevs. Arī tenisa spēlēt gribētāju bija tik daudz, ka vajadzēja stāvēt rindā, lai tiktu uz laukuma pie treneres Ievas Horstes (SK” Garkalnes tenisa skolas”) un viņas audzēknēm Rēzijas Rosas un Egijas Riekstiņas – Dolģes. Ieva stāsta, ka „spēle notika pa mazākiem laukumiem un ar vieglākām tenisa bumbiņām, kas atviegloja ikvienam izjust spēles „garšu”, pat tiem, kas tenisu tikai televizorā redzējuši un pirmo reizi raketī rokā turējuši.”

Ģimenes labprāt uzkavējās petankas spēles laukumā, kur Alvis Zīriņš apmācīja dzelzs lodes mešanā ne tikai tēvus un dēlus, bet arī mamas un meitas. Ja kādam gribējās vēl kaut ko aizmest tālumā, varēja

vieglatlēta soļiem doties pie Bergū Mūzikas un mākslas pamatskolas sporta pulciņa un sporta skolotājas Zintas

Šestakovskas, kas ierādīja pareiza šķēpa un bumbiņas mešanas tehniku. Pasākuma izskaņā futbola skolas „Garkalne” treneris Valdis Klibus aicināja tēvus un dēlus uz kopīgu spēli, bet pirms tam dēlus kopīgās saspēlēs iesildīja mammas. Futbola skolas „Garkalne” treneri pateicas par jauko pasākumu: „Esam ļoti priecīgi, ka tajā varējām piedalīties arī mēs. Parasti piedalāmies dažādos futbola turnīros, nometnēs un sporta sacensībās, kur dalībnieki ir bērni, kurus interesē futbols, kur valda sacensību gars. Šajā pasākumā redzējām to, ka sporta spēle var būt brīnišķīga atpūta gan pašiem mazākajiem, gan ļaut atpūsties kopā visai ģimenei, izbaudot sportisku azartu. Pats svarīgākais ir tas, ka mēs varējām lieliski pavadīt pasakainu pēcpusdienu kopā ar ģimeni, draugiem, klases biedriem. Tajā pašā laikā guvām informāciju arī par to, kas notiek citos kolektīvos, varējām izmēģināt savas prasmes citos sporta veidos, kas ikdienas steigā parasti nav iespējams. Lai arī turpmāk izdodas šādi pasākumi!”

Paldies Garkalnes novada sportistiem un Domei, paldies atsaucīgajām ģimenēm (īpaši tētiem, krusttēviem, onkuļiem un vectēviem), liels paldies Bergu Mūzikas un mākslas pamatskolas pedagogiem, kas pieskatīja skolēnus arī ārpus sava darba laika, lai bērni izmantotu un iepazītu sportistu dotās iespējas Garkalnes novadā.

Ieva Križevica, Edmunds Krampāns,
pasākuma organizētāji

(Vairāk foto skat. <http://bmmp.lv/foto/tevadiena13/>)

**SVEICAM VISUS SKOLOTĀJUS
SKOLOTĀJU DIENĀ!**

GARKALNES NOVADA DOMES ATZINĪBAS

ARĪ MŪSU SKOLAS SKOLOTĀJIEM:

**INTAI BREDIKAI, DACEI LAPSIŅAI,
MAIJAI PURGAILEI, IEVAI KRIŽEVICAI,
ILGAI GULBEI, SANDRAI VANAGAI**

- Sakiet, skolotāj, vai cilvēku var sodīt par to, ko viņš nav izdarījis?

- Protams, ka nevar.

- Cik jauki! Es neesmu sagatavojis stundas!

- Mammu, visi skolā saka, ka es esmu izklaidīgs! Pasaki, ka tā nav!

- Puisīt, tu dzīvo pretējā mājā.

Tēvs prasa dēlam liecību. Dēls iedod un piebilst: „Tikai atceries, ka tā bija Tava ideja sūtīt mani skolā.”

Stundā skolotājs saka: „Tagad es jums pastāstīšu, kā pasaulē radās pirmais cilvēks.” No pēdējā sola Kārlēns iesaucas: „Tas nav interesanti. Labāk pastāstiet, kā radās trešais cilvēks!”

Pirmajā klasē skolotājs stāsta: „Ja kāds kaut ko vēlas, vienmēr jāpaceļ roka.” Tūlīt kāds no mazajiem paceļ roku. „Ko tu gribi teikt?” „Neko. Es tikai gribēju pārbaudīt, vai šī sistēma strādā.”